

“Iubește-mă,femeie!”

Andrioaia Diana-tefania

mi-am amintit mărturiile de pe podul minciunii
“iubește-mă,femeie!” mi te adresai
îmbrăcat în negru,sălășuind blesteme
mă sărutai-n ispite
cu daune etice.
cicatricea din frunte mă intriga atroce,
iar palmele mari mă țineau-n aproape
eram două trupuri cu vieți monotone
te doream în cuvinte cu dureri circulare
in cuvinte de dor suprimate-n noi.
avem perechi de buze,înstrăinate de zile
pe podul minciunii aștept să-mi șoptești
din patima de vicii: “iubește-mă femeie!”
dorindu-mă-n gândire,nu în bucăți de carne.